

Становище
на съдията Владислав Славов по к.д. № 5 от 2008 г.

Подкрепям диспозитива на решението по конст. дело № 5 от 2008 г., но не споделям част от мотивите по следните съображения:

1. В становище по определението за допустимостта на искането съм изложил, че не споделям развитата сега и в решението по делото промяна в практиката на Конституционния съд, според която един закон за изменение и допълнение на закон няма самостоятелно действие и не може да бъде предмет на отделно разглеждане относно неговата противоконституционност.

Законът за изменение и допълнение (ЗИД) на закон е нормативен акт, който обективно съществува в правния мир. Разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията не регламентира изключения, поради което ЗИД на закон, който отменя или изменя законов текст, може да бъде обект на самостоятелен контрол. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 22 от 1995 г. по к.д. № 25/95, съгласно което ЗИД на закон не само че подлежи на конституционен контрол, но установяването на противоконституционност на атакуван законов текст възстановява действието на разпоредбата, която е отменена или изменена!

2. В решението са изложени съображения, че дейността на КЗК, уредена в ЗОП, е правораздавателна и постановеният краен акт е правораздавателен, които не могат да бъдат споделени.

Действащата Конституция на Република България (чл. 119 и 129) изключва възможността на несъдебни органи да бъдат възлагани правораздавателни функции. Конституцията от 1971 г. в чл. 125 допускаше правораздавателни функции да се възлагат на несъдебни, включително административни органи. Тази възможност обаче бе категорично изключена от сега действащия основен закон, поради което беше прекратена дейността на всички заварени особени юрисдикции. Сега по силата на цитирания чл. 119 правораздаването следва да се осъществява само от съдилищата

- посочени в ал. 1 на този член или създадени като специализирани по силата на ал. 2 (така Решение № 22 от 1998 г. по к.д. № 18/98).

Дейността, осъществявана от КЗК по реда, установен в ЗОП, може да се определи като контролно-отменителна, съдържаща белези на производството, което се развива пред горестоящи административни органи (без тя да е такъв орган). Действително правилата, по които работи КЗК, в голяма степен са близки до едно съдебно производство, но това не прави дейността ѝ правораздавателна. Комисията не може да решава спора по същество и окончателният ѝ акт не се ползва със сила на пресъдено нещо, които са съществени елементи на правораздавателната дейност.

Конституционен съдия: **Владислав Славов**